

mand, i hvis Nærhed Overformynderierne have Sæde, et Arbejde, hvorfor de øvrige Amtmænd ere befriede. Men foruden at Amtmændene i Almindelighed ved den nye Ordning af Overformynderiernes Bestyrelse opnaae en Formindskelse i Omfanget af det Tilsyn, der hidtil har paahvilet dem og ikke sjældent har paaført dem ikke liden Uleilighed, er i ethvert Fald det Arbejde, der paalægges de ovenfor nævnte enkelte Amtmænd, kun meget ubetydeligt og vil, foruden Meddelelse af Prohibitiv- og Relaxationspaategning paa de Aktiver, der forelægges dem af Overformynderen, saavidt Ministeriet skjønner, kun bestaae i at føre en Protokol over disse Aktiver, af hvilken der til visse Tider meddeles Justitsministeriet Udskrift.

ad § 4.

Et Reservefond er et aldeles nødvendigt Supplement til en Måsebestyrelse, naar det Tab, der maatte lides paa enkelte Panter, ikke enten skal fordeles paa samtlige de Formuer, der bestyres under Overformynderiet eller bæres af Staten. Da Tallet af de Overformynderier, der oprettes, ikke er bestemt ved nogen indre Nødvendighed, men alene ved Hensyn til de tilstedeværende Omstændigheder, er der ingen Grund til at holde det Reservefond, der opspares ved hvert enkelt Overformynderi, afsondret ligesaa lidt som til at lade hvert Overformynderi for sig bære Udgifterne ved sin Bestyrelse. Der bør i saa Hensende finde en Solidaritet Sted mellem samtlige Overformynderier, og Reservefondet, der udsondrer sig efter at Bestyrelsesudgifterne ere afholdte, bør derefter bestyres samlet og under Et. En Begyndelse til et Reservefond have allerede i en Kapital, der bestyres under Helsingørs Kjøbstads Overformynderi. Kapitalen der nu udgjør 6,465 Rd., er oprindelig fremkommen ved Omskrivning til Rigsbankpenge, og staaer ikke i nogen Forbindelse med de Formuer, der nu bestyres under det nævnte Overformynderi. Den kan derfor strag tjene til at danne Grundlaget for det paatænkte Reservefond. At den under Nr. 1 a nævnte Afgift ikke bør svares af de i § 3 under særskilt Bestyrelse som Nr. 1 nævnte Midler, er allerede tidligere bemærket. At en

vis Sum af Reservefondet bør anbringes i let realisable Effekter, ligger i Forholdets Natur, da der let kan indtræde Tilfælde, hvor Man for at skaffe Kontanter hellere maa realisere en Del af Reservefondets Beholdning, end optage et Laan paa Aktiverne.

Bestemmelsen om, at Afgifterne af hver Renterigsdaler kunne dels bortfalde dels ned sættes, naar Reservefondet har naaet en tilstrækkelig Størrelse, dog i intet Tilfælde, førend det nævnte Fond udgjør 5 pCt. af Overformynderiernes rentebærende Masse, maa ansees tilstrækkelig begrundet derved, at en Kapital, der udgjør 5 pCt. af Massens Formue, vil give en større Renteindtægt, end den ovennævnte Afgift af hver Renterigsdaler. Renten af 5 Rd. udgjør nemlig over 19 $\frac{1}{2}$ om Aaret, mens Indtægten af respektive 2 og 4 $\frac{1}{2}$ af hver Renterigsdaler, efter det nuværende Forhold mellem de Kapitaler, af hvis Rente denne Afgift svares, hvilket Forhold er omtrent som 5: 1, kun giver 9 $\frac{1}{2}$ om Aaret. Ved Siden af Indtægten af Reservefondet bibeholdes desuden den $\frac{1}{4}$ pCt., som Debitorerne erlægge.

ad § 5.

Bestemmelsen om Tidspunktet for Forrentningen af de til Bestyrelse under Massen kontant indbetalte Kapitaler maa ansees som gunstig for vedkommende Rentenyder, naar det tages i Betragtning, at Forrentningen af de Umyndiges Kapitaler nu i Almindelighed først begynder fra det Tidspunkt, da de kunne anbringes ved Udlaan, altsaa i Reglen først fra den Termin, der følger efter deres Inddragelse under Overformynderiet. At lade Forrentningen med 4 pCt. begynde strag, hvilket uægteligt vilde være endnu gunstigere for de vedkommende Rentenydere, vilde være at stille for store Fordringer til Massens Indtægt, i alt Fald saalange der ikke er opsparet et betydeligt Reservefond.

Foruden den Anbringelse af Umyndiges Kapitaler ved Udlaan i faste Eiendomme, der er Hovedreglen, jfr. Reskript af 7de Februar 1794 § 5 og de øvrige sig hertil sluttende Lovbestemmelser, kunne disse Midler endnu anbringes i Kreditsforeningsobligationer, Lov af 20de Juni 1850 § 3, og have hidtil undtagel-